

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 268: Khi Bệnh Đã Trừ, Thì Tịch Mà Thường Chiếu, Chiếu Mà Thường Tịch, Đó Chính Là Cảnh Giới Phật

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 020)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bệnh trừ, tắc Tịch nhi thường Chiếu, Chiếu nhi thường Tịch, tiện thị Phật cảnh giới.】 *(Nghĩa là: Khi bệnh đã trừ, thì Tịch mà thường Chiếu, Chiếu mà thường Tịch, đó chính là cảnh giới Phật.)*

“Tịch” là Định, “Chiếu” là Trí huệ. Tịch là Thê, Chiếu là Dụng; Chiếu cũng là Thê, Tịch cũng là Dụng, Tịch và Chiếu có thể làm Thê và Dụng lẫn nhau.

Tuy nhiên, ở hàng sơ học chúng ta, đa số mọi người đều là đắc Định trước, rồi sau mới khai Huệ. Căn tánh của chúng ta không phải là người đại lợi (bậc thượng căn), nên vẫn phải nương theo thứ lớp này mà tu hành: “Nhân Giới đắc Định, nhân Định khai Huệ”.

Giới chính là giữ quy củ, tuân thủ phương pháp cũ, quy củ cũ. Chư vị phải biết rằng, phương pháp cũ, quy củ cũ này, các bậc Cổ Thánh Tiên Hiền, chư Tổ sư Đại đức trong quá khứ đều đã đi trên con đường này mà thành công. Con đường này làm sao có thể sai lầm được?

Ngàn vạn lần đừng cho rằng cái kia cũ rồi, già nua rồi, chúng ta có phương pháp mới, nghĩ như vậy là hỏng rồi. Phương pháp mới của quý vị chưa trải qua thử nghiệm, có thể thành tựu hay không vẫn là một ẩn số. Phương pháp cũ, đường lối cũ của người xưa, biết bao nhiêu người đã đi qua con đường đó đều đã thành tựu rồi. Đây là điều chúng ta phải nghiêm túc phản tỉnh, nghiêm túc suy ngẫm cho thật sâu sắc.

Chúng ta phải tin tưởng vào lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, phải tin tưởng vào kinh nghiệm của Cổ Thánh Tiên Hiền, ghi nhớ bài học, tuân thủ con đường này, thì sự thành công của chúng ta là vô cùng hy vọng.

Trước tiên phải cầu “Tịch”, đúng như phía trước đã nói, đến khi “nhất niệm bất sanh” (một niệm cũng không sanh khởi) thì tánh quang liền hiển hiện. Tánh quang hiển hiện chính là “Chiếu”, nhất niệm bất sanh chính là “Tịch”.

“Tịch mà thường Chiếu”, Tịch là tâm thanh tịnh, tâm thanh tịnh khởi tác dụng, đương nhiên là thường Chiếu, công phu này rất cao. Quán chiếu, Chiếu trụ, Chiếu kiến, thì chữ “Chiếu” trong “Tịch mà thường Chiếu” này chính là Chiếu kiến.

“Chiếu mà thường Tịch”, tuy là thường Chiếu, nhưng tâm của Ngài vĩnh viễn thanh tịnh, quyết định không bị cảnh giới bên ngoài lay động, không bị cảnh giới bên ngoài ô nhiễm. Thường Chiếu, thường Tịch, cảnh giới này chính là cảnh giới Phật.

Hạng người nào chứng đắc cảnh giới này? Trong Đại thừa Phật pháp, Bồ Tát Sơ Trụ thuộc Viên Giác liền chứng đắc. Bốn mươi một vị Pháp Thân Đại Sĩ được nói đến trong kinh Hoa Nghiêm đều đã chứng đắc. Trong bốn mươi một địa vị ấy, địa vị thấp nhất là Bồ Tát Sơ Trụ, cao nhất là Bồ Tát Đẳng Giác, đây là nhập vào pháp giới Phật. Đây chính là điều trong Tông môn (Thiền tông) thường nói: “Minh tâm kiến tánh, kiến tánh thành Phật”, bởi vì đây là cảnh giới của Phật.